Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρα που επιδιώκουν τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή αυτών των ατόμων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής τους

(2000/C 311 E/18)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2000) 303 τελικό — 2000/0127(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 24 Μαΐου 2000)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και κυρίως το άρθρο 63 σημείο 2 στοιχεία α) και β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η χάραξη κοινής πολιτικής στον τομέα του ασύλου, συμπεριλαμβανομένου ενός ενιαίου ευρωπαϊκού συστήματος χορήγησης ασύλου, αποτελεί συστατικό στοιχείο του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποβλέπει να δημιουργήσει σταδιακά ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ανοικτό σε εκείνους οι οποίοι, εξαναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νόμιμα προστασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(2) Οι περιπτώσεις μαζικής συρροής εκτοπισθέντων που δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους έχουν αυξηθεί σημαντικά κατά τα τελευταία έτη στην Ευρώπη. Συχνά είναι απαραίτητο να τεθεί σε αυτές τις περιπτώσεις σε εφαρμογή ένα έκτακτο σύστημα προσωρινής προστασίας που να εξασφαλίζει την άμεση και προσωρινή προστασία αυτών των ατόμων προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος επιζήμιων δυσλειτουργιών του συστήματος χορήγησης ασύλου.

(3) Τα κράτη μέλη και τα όργανα της Κοινότητας εξέφρασαν την ανησυχία τους για την κατάσταση των εκτοπισθέντων ατόμων στα συμπεράσματα σχετικά με τους εκτοπισθέντες λόγω του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία που εγκρίθηκαν από τους Υπουργούς που είναι αρμόδιοι για τη μετανάστευση κατά τις συνεδριάσεις τους στο Λονδίνο στις 30 Νοεμβρίου και 1η Δεκεμβρίου 1992 και στην Κοπεγχάγη την 1η και 2α Ιουνίου 1993.

(4) Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 25 Σεπτεμβρίου 1995 ψήφισμα για την κατανομή των βαρών υποδοχής και προσωρινής διαμονής των μετακινουμένων ατόμων [1] και στις 4 Μαρτίου 1996 την απόφαση 96/198/ΔΕΥ, περί συναγερμού και επείγοντος για την κατανομή των βαρών της υποδοχής και προσωρινής διαμονής των μετακινουμένων ατόμων [2].

(5) Το σχέδιο δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 1998 [3] προβλέπει την όσο το δυνατόν ταχύτερη θέσπιση, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης του Άμστερνταμ, ελάχιστων προδιαγραφών παροχής προσωρινής προστασίας σε εκτοπισθέντες από τρίτες χώρες οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους και μέτρων που συμβάλλουν στη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή εκτοπισθέντων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής τους.

(6) Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 27 Μαΐου 1999 συμπεράσματα σχετικά με εκτοπισθέντες από το Κοσσυφοπέδιο. Αυτά τα συμπεράσματα καλούν την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξάγουν συμπεράσματα από τη στάση τους στην κρίση στο Κοσσυφοπέδιο για να θεσπίσουν μέτρα σύμφωνα με τη συνθήκη.

(7) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε αναγνώρισε, κατά την ειδική σύνοδό του στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, την ανάγκη να επιτευχθεί, στο θέμα της προσωρινής προστασίας των εκτοπισθέντων, συμφωνία στηριγμένη στην αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών.

(8) Ως εκ τούτου φαίνεται αναγκαίο να θεσπιστούν ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και να προβλεφθούν μέτρα που να επιδιώκουν τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή αυτών των ατόμων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής τους.

(9) Οι προαναφερόμενες προδιαγραφές και τα μέτρα είναι αλληλένδετα και αλληλοεξαρτώνται για λόγους αποτελεσματικότητας, συνοχής, αλληλεγγύης και προκειμένου να αποφευχθούν δευτερογενείς μετακινήσεις και να υποστηριχτεί το ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα χορήγησης ασύλου. Συνεπώς ενδείκνυται να θεσπιστούν με την ίδια νομική πράξη.

(10) Αυτή η προσωρινή προστασία πρέπει να συμβιβάζεται με τις διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τα δικαιώματα των προσφύγων και κυρίως δεν πρέπει να προδικάζει την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα βάσει της Σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, που τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, το οποίο έχει επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη.

---

[1] ΕΕ C 262 της 7.10.1995, σ. 1.

[2] ΕΕ L 63 της 13.3.1996, σ. 10.

[3] ΕΕ C 19 της 23.1.1999, σ. 1.

(11) Πρέπει να γίνεται σεβαστή η εντολή της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες όσον αφορά τους πρόσφυγες και άλλα άτομα που χρειάζονται διεθνή προστασία και να εφαρμόζεται, στο πλαίσιο προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων, η Δήλωση αριθ. 17 σχετικά με το άρθρο 73Κ της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το οποίο έγινε το άρθρο 63 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που προσαρτάται στη συνθήκη του Άμστερνταμ.

(12) Πρέπει να προβλεφθεί ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα άτομα που έχουν γίνει δεκτά δυνάμει συστημάτων προσωρινής προστασίας πριν από την έναρξη ισχύος της.

(13) Ανήκει στο χαρακτήρα των ελάχιστων προδιαγραφών η εξουσία των κρατών μελών να προβλέψουν ή να διατηρήσουν πιο ευνοϊκούς όρους για τους δικαιούχους προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων.

(14) Λαμβανομένου υπόψη του ειδικού χαρακτήρα της προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και της αδυναμίας να καθοριστούν εκ των προτέρων τα ποσοτικά κριτήρια αυτής της μαζικής συρροής, είναι απαραίτητο να καθοριστεί μέγιστη διάρκεια για την προστασία αυτή και η υλοποίησή της να εξαρτηθεί από απόφαση του Συμβουλίου. Η απόφαση αυτή πρέπει να είναι υποχρεωτική σε όλα τα κράτη μέλη σχετικά με τους εκτοπισθέντες που καλύπτονται από αυτήν. Πρέπει επίσης να προβλεφθούν οι προϋποθέσεις λήξης αυτής της απόφασης.

(15) Πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη, εφόσον το επιθυμούν, να επεκτείνουν την προσωρινή προστασία που παρέχεται σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων σε συμπληρωματικές κατηγορίες εκτοπισθέντων πέραν εκείνων που αναφέρονται στην απόφαση του Συμβουλίου, οι οποίοι έχουν εκτοπιστεί για τους ίδιους λόγους και από την ίδια χώρα καταγωγής και να καθοριστούν οι προϋποθέσεις αυτής της δυνατότητας.

(16) Πρέπει να προσδιοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προϋποθέσεις υποδοχής και διαμονής των δικαιούχων προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων. Αυτές οι υποχρεώσεις πρέπει να είναι δίκαιες και να παρέχουν κατάλληλο επίπεδο προστασίας στα συγκεκριμένα άτομα.

(17) Η διακριτική μεταχείριση μεταξύ των δικαιούχων προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων που βασίζεται στο φύλο, τη φυλή, την εθνικότητα, την ιθαγένεια, τη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις, κάποια αναπηρία, την ηλικία ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό μπορεί να θέσει σε κίνδυνο το στόχο να αναπτυχθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση ως χώρος ασφάλειας, δικαιοσύνης και ελευθερίας όπως και την πολιτική ασύλου και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων.

(18) Πρέπει να θεσπιστούν οι κανόνες πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου στο πλαίσιο προσωρινής προστασίας που παρέχεται σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών και με τις διατάξεις της συνθήκης.

(19) Φαίνεται ενδεδειγμένο να προβλεφθούν οι αρχές και τα μέτρα που διέπουν τον επαναπατρισμό και την κατάσταση στα κράτη μέλη μετά τη λήξη της προσωρινής προστασίας που παρέχεται σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων.

(20) Είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ένας μηχανισμός αλληλεγγύης για να συμβάλει στη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και την αντιμετώπιση των συνεπειών αυτής της υποδοχής. Αυτός ο μηχανισμός αποτελείται από δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος είναι οικονομικό. Το δεύτερο σκέλος στηρίζεται στην υποδοχή των ατόμων στα κράτη μέλη στη βάση διττής προαίρεσης τόσο των κρατών μελών υποδοχής όσο και των εκτοπισθέντων ατόμων. Πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα να μην εφαρμόζεται αυτό το δεύτερο σκέλος καθώς και οι σχετικές προϋποθέσεις.

(21) Αυτή η προσωρινή προστασία πρέπει να συνοδεύεται από διοικητική συνεργασία.

(22) Πρέπει να προσδιοριστούν οι περιπτώσεις εξαίρεσης από την παροχή προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων.

(23) Τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέψουν ένα σύστημα κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης της παρούσας οδηγίας.

(24) Πρέπει να γίνεται τακτικά αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

(25) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης, δηλαδή η θέσπιση ελάχιστων προδιαγραφών παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρων για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής εκτοπισθέντων, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και συνεπώς, μπορεί, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης να υλοποιηθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο· η παρούσα οδηγία περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο για την επίτευξη αυτού του στόχου και δεν υπερβαίνει ό,τι είναι απαραίτητο για τον σκοπό αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση ελάχιστων προδιαγραφών παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους και μέτρων για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή αυτών των ατόμων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής τους.

Άρθρο 2

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

α) «προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής συρροής»: έκτακτο σύστημα που εξασφαλίζει, σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, άμεση και προσωρινή προστασία σε αυτά τα άτομα, όταν υπάρχει κίνδυνος το σύστημα ασύλου να μην μπορεί να αντιμετωπίσει αυτή τη συρροή χωρίς αρνητικές συνέπειες για την καλή λειτουργία του, το συμφέρον των ενδιαφερομένων ατόμων και το συμφέρον άλλων ατόμων που ζητούν προστασία· εφεξής «προσωρινή προστασία»·

β) «Σύμβαση της Γενεύης»: η Σύμβαση της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, που τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967·

γ) «εκτοπισθέντες από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους»: υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες, οι οποίοι υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα καταγωγής τους και των οποίων ο επαναπατρισμός υπό ασφαλείς και ανθρώπινες συνθήκες είναι αδύνατος λόγω της επικρατούσας σε αυτή τη χώρα κατάστασης, οι οποίοι μπορούν ενδεχομένως να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης ή άλλων διεθνών ή εθνικών πράξεων προστασίας, και ιδιαίτερα:

— άτομα τα οποία εγκατέλειψαν ζώνες ένοπλων συγκρούσεων ή ενδημικής βίας·

— άτομα που αντιμετωπίζουν σοβαρό κίνδυνο ή έχουν υπάρξει θύματα συστηματικών ή γενικευμένων παραβιάσεων των δικαιωμάτων του ανθρώπου·

δ) «μαζική συρροή»: άφιξη στην Κοινότητα σημαντικού αριθμού εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, οι οποίοι προέρχονται από καθορισμένη χώρα ή γεωγραφική ζώνη·

ε) «πρόσφυγες»: υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης.

στ) «ασυνόδευτοι ανήλικοι»: υπήκοοι τρίτων χωρών ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών οι οποίοι εισέρχονται στην επικράτεια των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύονται από ενήλικα ο οποίος φέρει την ευθύνη τους, σύμφωνα με το νόμο ή το έθιμο, και για όσο χρονικό διάστημα η επιμέλειά τους δεν έχει αναληφθεί από κάποιο άτομο αυτού του είδους·

ζ) «άδειες διαμονής»: κάθε είδος άδειας που εκδίδεται από τις αρχές κράτους μέλους και υλοποιείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του, η οποία επιτρέπει σε υπήκοο τρίτης χώρας να διαμένει στην επικράτειά του·

η) «αιτών την επανένωση»: υπήκοος τρίτης χώρας δικαιούμενος προσωρινής προστασίας σε κράτος μέλος, ο οποίος ζητεί την επανένωση με ένα ή περισσότερα μέλη της οικογενείας του.

Άρθρο 3

1. Η παροχή προσωρινής προστασίας δεν προδικάζει την αναγνώριση του καθεστώτος πρόσφυγα βάσει της Σύμβασης της Γενεύης.

2. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή την προσωρινή προστασία τηρώντας τα θεμελιώδη δικαιώματα όπως αυτά κατοχυρώνονται από την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950.

3. Η θέσπιση, η εφαρμογή και η παύση της προσωρινής προστασίας αποτελούν το αντικείμενο τακτικών διαβουλεύσεων με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλους σχετικούς οργανισμούς.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα άτομα που έχουν γίνει δεκτά βάσει καθεστώτων προσωρινής προστασίας πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

5. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες συνθήκες για τους δικαιούχους προσωρινής προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Διάρκεια και εφαρμογή της προσωρινής προστασίας

Άρθρο 4

Η διάρκεια της προσωρινής προστασίας ανέρχεται σε ένα έτος. Αν δεν λήξει βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) παρατείνεται δικαίως ανά περιόδους 6 μηνών για ένα ακόμα έτος κατ' ανώτατο όριο.

Η συνολική διάρκεια της προσωρινής προστασίας δεν μπορεί να υπερβεί τα δύο έτη.

Άρθρο 5

1. Η μαζική συρροή εκτοπισθέντων διαπιστώνεται με απόφαση του Συμβουλίου που λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία εξετάζει κάθε αίτηση κράτους μέλους που αφορά την εκ μέρους της υποβολή πρότασης στο Συμβούλιο. Η απόφαση του Συμβουλίου έχει ως αποτέλεσμα, για τους εκτοπισθέντες στους οποίους αναφέρεται, την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Περιλαμβάνει τουλάχιστον:

α) την περιγραφή των ειδικών ομάδων ατόμων στα οποία παρέχεται προσωρινή προστασία·

β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της προσωρινής προστασίας·

γ) τις δηλώσεις των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 25.

2. Η απόφαση του Συμβουλίου βασίζεται:

α) στην εξέταση της κατάστασης και του μεγέθους των μετακινήσεων πληθυσμών·

β) στην αξιολόγηση της σκοπιμότητας ενεργοποίησης της προσωρινής προστασίας, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων επείγουσας βοήθειας και επιτόπου δράσεων ή την ανεπάρκειά τους·

γ) στις πληροφορίες που ανακοινώνονται από τα κράτη μέλη, την Επιτροπή, την Ύπατη Αρμοστεία και άλλους σχετικούς οργανισμούς.

3. Μπορούν ενδεχομένως να εφαρμοστούν οι σχετικές διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου που διέπουν τις επείγουσες καταστάσεις.

4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται για την απόφαση του Συμβουλίου.

Άρθρο 6

1. Η προσωρινή προστασία λήγει:

α) όταν συμπληρώνεται η μέγιστη διάρκεια, ή

β) οποτεδήποτε, με έκδοση απόφασης του Συμβουλίου με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία εξετάζει επίσης οποιαδήποτε αίτηση κράτους μέλους που αφορά την εκ μέρους της υποβολή πρότασης στο Συμβούλιο.

2. Η απόφαση του Συμβουλίου βασίζεται στη διαπίστωση ότι η κατάσταση στη χώρα καταγωγής επιτρέπει, μόνιμο, ασφαλή και αξιοπρεπή επαναπατρισμό, τηρουμένου του άρθρου 33 της Σύμβασης της Γενεύης και της ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται σχετικά.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη μπορούν να παράσχουν προσωρινή προστασία σε συμπληρωματικές κατηγορίες ατόμων, τα οποία έχουν εκτοπιστεί για τους ίδιους λόγους και από την ίδια χώρα καταγωγής, σε περίπτωση που αυτές οι κατηγορίες δεν συμπεριλαμβάνονται στην απόφαση του Συμβουλίου που προβλέπεται στο άρθρο 5. Ενημερώνουν αμέσως το Συμβούλιο και την Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Υποχρεώσεις των κρατών μελών έναντι των δικαιούχων προσωρινής προστασίας

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου οι δικαιούχοι να διαθέτουν άδεια διαμονής καθ' όλη τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας. Προς τον σκοπό αυτό τους χορηγούνται έγγραφα.

2. Ανεξάρτητα από τη διάρκεια των αδειών διαμονής που προβλέπονται στην παράγραφο 1, η μεταχείριση που επιφυλάσσουν τα κράτη μέλη στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας δεν μπορεί να είναι λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν που καθορίζεται στα άρθρα 9 ως 15 της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη παρέχουν, ενδεχομένως, στα άτομα που γίνονται δεκτά να εισέλθουν στην επικράτειά τους με σκοπό την παροχή προσωρινής προστασίας οποιαδήποτε διευκόλυνση για να αποκτήσουν τις απαιτούμενες θεωρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των θεωρήσεων διέλευσης. Αυτές οι θεωρήσεις παρέχονται ατελώς. Οι διατυπώσεις πρέπει να μειώνονται στο ελάχιστο λόγω του επείγοντος της κατάστασης.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη χορηγούν στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας έγγραφο στην ή στις επίσημες γλώσσες της χώρας καταγωγής και της χώρας υποδοχής, στο οποίο εκτίθενται με σαφήνεια οι διατάξεις που αφορούν την προσωρινή προστασία.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη παρέχουν το δικαίωμα στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας να ασκούν μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με αυτές των προσφύγων. Αυτή η αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των δικαιούχων προσωρινής προστασίας και των προσφύγων εφαρμόζεται επίσης όσον αφορά την αμοιβή, την κοινωνική ασφάλεια που συνδέεται με τη μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα και τις λοιπές συνθήκες εργασίας.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι δικαιούχοι προσωρινής προστασίας έχουν πρόσβαση σε κατάλληλο κατάλυμα ή λαμβάνουν, ενδεχομένως, τα μέσα για την απόκτηση κατοικίας.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν την απαραίτητη υποστήριξη από την άποψη κοινωνικής βοήθειας και βοήθειας διαβίωσης, όταν δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους, καθώς επίσης από την άποψη της ιατρικής περίθαλψης. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 4, η απαραίτητη υποστήριξη από την άποψη της ιατρικής περίθαλψης περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πρώτες βοήθειες και τη θεραπεία ασθενειών.

3. Όταν οι δικαιούχοι ασκούν μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα, λαμβάνεται υπόψη, κατά τον καθορισμό του επιπέδου της προβλεπόμενης βοήθειας, η ικανότητά τους να συμβάλουν στις ανάγκες τους.

4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλη βοήθεια, ιατρική ή άλλη, για τους δικαιούχους προσωρινής προστασίας που έχουν ιδιαίτερες ανάγκες όπως οι ασυνόδευτοι ανήλικοι ή τα άτομα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμούς ή άλλες σοβαρές μορφές ηθικής, φυσικής ή σεξουαλικής βίας.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους ανηλίκους δικαιούχους προσωρινής προστασίας το δικαίωμα πρόσβασης στο εκπαιδευτικό σύστημα υπό τους ίδιους όρους με αυτούς των υπηκόων του κράτους μέλους υποδοχής. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι αυτή η πρόσβαση περιορίζεται στο σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης. Οι ανήλικοι δεν έχουν συμπληρώσει το όριο ηλικίας που προβλέπεται στο οικείο κράτος μέλος για τη νόμιμη ενηλικίωση.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους ενήλικες δικαιούχους προσωρινής προστασίας το δικαίωμα πρόσβασης στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα καθώς και στην επαγγελματική κατάρτιση, τελειοποίηση ή επανακατάρτιση.

Άρθρο 13

1. Όταν οι συνθήκες της μαζικής συρροής οδήγησαν στο χωρισμό ήδη δημιουργημένων στη χώρα καταγωγής οικογενειών, τα κράτη μέλη επιτρέπουν την είσοδο και τη διαμονή των ακόλουθων ατόμων:

α) της συζύγου ή του αγάμου συντρόφου με τον οποίο υφίσταται σταθερή σχέση, εφόσον η νομοθεσία του σχετικού κράτους μέλους εξομοιώνει την κατάσταση των ζευγαριών που δεν έχουν τελέσει γάμο με εκείνη των έγγαμων ζευγαριών·

β) των τέκνων του αναφερόμενου στο στοιχείο α) ζεύγους ή του αιτούντος την επανένωση υπό τον όρο ότι είναι άγαμα και συντηρούμενα χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ τέκνων που έχουν αποκτηθεί εντός γάμου, εκτός γάμου ή εξ υιοθεσίας·

γ) άλλων μελών της οικογένειας, εφόσον συντηρούνται από τον αιτούντα την επανένωση ή έχουν υποστεί ιδιαίτερα σοβαρά ψυχικά ή σωματικά τραύματα ή χρειάζονται ειδική ιατρική μέριμνα.

2. Μπορεί να πραγματοποιηθεί η επανένωσή τους οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας, μέχρι και δύο μήνες πριν από τη λήξη της μέγιστης περιόδου των δύο ετών που προβλέπεται για την προσωρινή προστασία. Στα επανενωθέντα άτομα χορηγούνται άδειες διαμονής βάσει της προσωρινής προστασίας.

3. Η αίτηση επανένωσης υποβάλλεται από τον αιτούντα στο κράτος μέλος στο οποίο διαμένει. Τα κράτη μέλη επαληθεύουν ότι τα διάφορα μέλη της οικογένειας συμφωνούν για την επανένωση.

4. Για κάθε απόφαση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, η απουσία έγγραφων αποδεικτικών στοιχείων για τους οικογενειακούς δεσμούς δεν πρέπει να θεωρείται από μόνη της ως εμπόδιο. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά και τις ειδικές περιστάσεις για να εκτιμήσουν το κύρος των υποβαλλόμενων αποδεικτικών στοιχείων και την αξιοπιστία των δηλώσεων των ενδιαφερομένων.

5. Αν τα μέλη της ίδιας οικογένειας όπως περιγράφονται στην παράγραφο 1 δικαιούνται προσωρινής προστασίας σε διαφορετικά κράτη μέλη, τα κράτη μέλη επιτρέπουν τη διατήρηση της ενότητας της οικογενείας τους στο κράτος μέλος υποδοχής της επιλογής τους, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με αυτές της παραγράφου 2. Η μεταγωγή της οικογένειας σε αυτό το κράτος μέλος για τους σκοπούς της οικογενειακής επανένωσης συνεπάγεται ανάκληση της άδειας διαμονής που έχει χορηγηθεί στο εγκαταλειπόμενο κράτος καθώς και κατάργηση των υποχρεώσεων που συνδέονται με την προσωρινή προστασία στο ίδιο κράτος μέλος.

Η αίτηση επανένωσης υποβάλλεται στο κράτος υποδοχής στο οποίο επιθυμούν να επανενωθούν τα μέλη της οικογένειας. Τα κράτη μέλη επαληθεύουν ότι τα διάφορα μέλη της οικογένειας συμφωνούν για την επανένωση.

6. Το σχετικό κράτος μέλος εξετάζει την αίτηση επανένωσης το συντομότερο δυνατό. Οποιαδήποτε απόφαση απόρριψης της αίτησης αιτιολογείται δεόντως και υπόκειται σε ένδικα μέσα στο οικείο κράτος μέλος. Κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησης, τα κράτη μέλη φροντίζουν να λαμβάνουν δεόντως υπόψη το ύψιστο συμφέρον του ανήλικου τέκνου.

7. Η πρακτική εφαρμογή αυτού του άρθρου μπορεί να αποτελεί αντικείμενο συνεργασίας με τις σχετικές διεθνείς οργανώσεις.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, το συντομότερο δυνατό, τις απαραίτητες διατάξεις για να εξασφαλίσουν την εκπροσώπηση των ασυνόδευτων ανηλίκων δικαιούχων προσωρινής προστασίας μέσω επιτροπείας ή εκπροσώπησής τους από οργάνωση επιφορτισμένη με την παροχή βοήθειας και την ευημερία ανηλίκων ή με οποιοδήποτε άλλο είδος κατάλληλης εκπροσώπησης.

2. Κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι τοποθετούνται:

α) πλησίον των ενηλίκων μελών της οικογενείας τους·

β) σε οικογένεια υποδοχής·

γ) σε κέντρα υποδοχής για ανηλίκους ή σε άλλους τόπους παροχής καταλύματος κατάλληλου για ανηλίκους.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε ασυνόδευτος ανήλικος, τα μέλη της οικογένειας, του οποίου δεν μπόρεσαν να εξευρεθούν, να μπορεί, ενδεχομένως, να επανενωθεί με ένα ή περισσότερα άτομα που τον ανέλαβαν κατά τη φυγή από τη χώρα καταγωγής. Τα κράτη μέλη επαληθεύουν ότι ο ασυνόδευτος ανήλικος και το ή τα σχετικά πρόσωπα συμφωνούν για αυτή την επανένωση.

Άρθρο 15

Τα κράτη μέλη εκτελούν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τα άρθρα 8 ως 14 χωρίς να προβαίνουν σε διακρίσεις μεταξύ των δικαιούχων θεμελιωμένες στο φύλο, τη φυλή, την εθνική καταγωγή, την ιθαγένεια, τη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις, κάποια αναπηρία, την ηλικία ή το σεξουαλικό προσανατολισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας

Άρθρο 16

1. Στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας που το επιθυμούν πρέπει να εξασφαλίζεται πρόσβαση στη διαδικασία προσδιορισμού της ιδιότητας του πρόσφυγα.

2. Αυτή η πρόσβαση πρέπει να παρέχεται το αργότερο κατά τη λήξη της προσωρινής προστασίας. Όταν η αίτηση ασύλου έχει κατατεθεί πριν από την έναρξη ή κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας και έχει υπάρξει αναστολή της εξέτασης της αίτησης, αυτή η αναστολή δεν μπορεί να παραταθεί πέραν της λήξης της προσωρινής προστασίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν μηχανισμούς επιβεβαίωσης της αίτησης ασύλου, προβλέποντας εύλογες προθεσμίες και κατάλληλη πληροφόρηση των αιτούντων.

Άρθρο 17

Εφαρμόζονται τα κριτήρια και οι μηχανισμοί καθορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης χορήγησης ασύλου.

Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι το ευεργέτημα της προσωρινής προστασίας δεν σωρεύεται με το καθεστώς αιτούντος άσυλο όταν εξετάζεται η αίτηση.

2. Όταν, κατά το πέρας της εξέτασης αίτησης ασύλου, δεν χορηγείται το καθεστώς πρόσφυγα σε κάποιο άτομο επιλέξιμο για την παροχή προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη προβλέπουν, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29, ότι το συγκεκριμένο άτομο εξακολουθεί να απολαμβάνει προσωρινής προστασίας για το υπολειπόμενο διάστημα αυτής της προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Επαναπατρισμός και μέτρα μετά την προσωρινή προστασία

Άρθρο 19

Μετά τη λήξη της προσωρινής προστασίας εφαρμόζεται το κοινό δίκαιο που ισχύει για την προστασία και είσοδο και διαμονή αλλοδαπών στα κράτη μέλη.

Άρθρο 20

Τα κράτη μέλη εξετάζουν τους επιτακτικούς ανθρωπιστικούς λόγους που μπορούν να καθιστούν αδύνατο ή μη ρεαλιστικό τον επαναπατρισμό σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να διευκολύνουν τον εκούσιο επαναπατρισμό, κατά τρόπο ασφαλή και αξιοπρεπή, των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας ή των οποίων η προσωρινή προστασία έχει λήξει. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η απόφαση για επαναπατρισμό αυτών των ατόμων να λαμβάνεται με πλήρη επίγνωση των συνεπειών. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν τη δυνατότητα διερευνητικών επισκέψεων.

2. Καθ' όσο χρόνο η προσωρινή προστασία δεν έχει λήξει, τα κράτη μέλη εξετάζουν ευνοϊκά, με βάση τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα καταγωγής, τις αιτήσεις επιστροφής στο κράτος μέλος υποδοχής ατόμων που έχουν τύχει προσωρινής προστασίας και έχουν ασκήσει το δικαίωμά τους για εκούσιο επαναπατρισμό.

3. Κατά τη λήξη της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν την παράταση για προσωπικούς λόγους των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο κεφάλαιο III της παρούσας οδηγίας για άτομα που είχαν καλυφθεί από προσωρινή προστασία και επωφελούνται προγράμματος εκούσιου επαναπατρισμού. Αυτή η παράταση ισχύει μέχρι την ημερομηνία του επαναπατρισμού.

Άρθρο 22

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα όσον αφορά τις προϋποθέσεις διαμονής των ατόμων που έχουν τύχει προσωρινής προστασίας και έχουν ιδιαίτερες ανάγκες, όπως ιατρική ή ψυχολογική θεραπεία, προκειμένου να μην τη διακόψουν εις βάρος του προσωπικού ιατρικού συμφέροντός τους, παρά τη λήξη της προσωρινής προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι οικογένειες των οποίων τα ανήλικα τέκνα φοιτούν στο σχολείο σε κάποιο κράτος μέλος να μπορούν, εφόσον το επιθυμούν, να επωφελούνται προϋποθέσεων διαμονής που να επιτρέπουν στα τέκνα να ολοκληρώσουν την τρέχουσα σχολική περίοδο.

Άρθρο 23

Τα κράτη μέλη διευκολύνουν με τα κατάλληλα μέτρα, σε συμφωνία με τα σχετικά άτομα και σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, τα προγράμματα μετεγκατάστασης που θα μπορούσαν να κριθούν απαραίτητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Αλληλεγγύη

Άρθρο 24

Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο για τους Πρόσφυγες που δημιουργήθηκε με την απόφαση .../... υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από την εν λόγω απόφαση.

Άρθρο 25

1. Τα κράτη μέλη υποδέχονται με πνεύμα κοινοτικής αλληλεγγύης τα άτομα που μπορούν να καλυφθούν από προσωρινή προστασία. Καθορίζουν αριθμητικά ή γενικά τις δυνατότητές τους υποδοχής είτε τους λόγους που δικαιολογούν την αδυναμία υποδοχής των εν λόγω ατόμων. Αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνονται σε δήλωση των κρατών μελών που προσαρτάται στην απόφαση που προβλέπεται στο άρθρο 5. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίσουν συμπληρωματικές δυνατότητες υποδοχής μετά τη θέσπιση αυτής της απόφασης, με ανακοίνωση στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή. Η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες ενημερώνεται ταχέως σχετικά με αυτές τις πληροφορίες.

2. Τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, φροντίζουν ώστε οι δικαιούχοι που ορίζονται στην απόφαση του άρθρου 5, οι οποίοι δεν ευρίσκονται ακόμα στην επικράτειά τους, να επιθυμούν να γίνουν δεκτοί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Άρθρο 26

1. Καθ' όσο χρόνο διαρκεί η προσωρινή προστασία, τα κράτη μέλη συνεργάζονται μεταξύ τους, όταν χρειάζεται, με σκοπό να μεταφέρουν τη διαμονή των δικαιούχων προσωρινής προστασίας από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Η συναίνεση των δικαιούχων πρέπει να εξασφαλίζεται.

2. Το κράτος μέλος γνωστοποιεί τις αιτήσεις του μεταγωγής στα άλλα κράτη μέλη και ενημερώνει την Επιτροπή και την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στο αιτούν κράτος μέλος την ικανότητά τους υποδοχής.

3. Όταν η μεταγωγή πραγματοποιείται από κάποιο κράτος μέλος σε άλλο, η άδεια διαμονής στο εγκαταλειπόμενο κράτος μέλος και οι υποχρεώσεις έναντι των δικαιούχων προσωρινής προστασίας σε αυτό το κράτος μέλος λήγουν. Το νέο κράτος μέλος υποδοχής παρέχει προσωρινή προστασία στα συγκεκριμένα άτομα.

4. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το υπόδειγμα άδειας διέλευσης που εμφαίνεται στο παράρτημα για τις μεταγωγές μεταξύ κρατών μελών ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας.

Άρθρο 27

Η εφαρμογή των άρθρων 25 και 26 δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τη μη επαναπροώθηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Διοικητική συνεργασία

Άρθρο 28

1. Ενόψει της διοικητικής συνεργασίας που είναι απαραίτητη για την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη ορίζουν ένα εθνικό σημείο επαφής, τα στοιχεία του οποίου ανακοινώνουν μεταξύ τους και διαβιβάζουν στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, σε συνεργασία με την Επιτροπή, όλες τις απαραίτητες διατάξεις για να υπάρχει άμεση συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τακτικά και το ταχύτερο δυνατόν, δεδομένα σχετικά με τον αριθμό των ατόμων που καλύπτονται από την προσωρινή προστασία καθώς και κάθε πληροφορία για τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που συνδέονται με την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 29

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποκλείσουν από το δικαίωμα προσωρινής προστασίας άτομο που θεωρείται ότι αποτελεί κίνδυνο για την εθνική τους ασφάλεια ή αν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι αυτό το άτομο διέπραξε έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, ή εάν, κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησης ασύλου, διαπιστώθηκε ότι ισχύουν οι ρήτρες εξαίρεσης που εγγράφονται στο άρθρο 1ΣΤ της Σύμβασης της Γενεύης.

2. Αυτοί οι λόγοι εξαίρεσης πρέπει να θεμελιώνονται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του συγκεκριμένου ατόμου. Οι αποφάσεις ή τα μέτρα εξαίρεσης πρέπει να βασίζονται στην αρχή της αναλογικότητας. Τα συγκεκριμένα άτομα πρέπει να έχουν δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 30

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το σύστημα των κυρώσεων που επιβάλλονται στις παραβιάσεις των εθνικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί σε εκτέλεση της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλιστεί η θέση τους σε εφαρμογή. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αυτές τις διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 32 και κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους το συντομότερο δυνατόν.

Άρθρο 31

1. Το αργότερο δύο έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 32, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει ενδεχομένως τις απαραίτητες τροποποιήσεις. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε κατάλληλη πληροφορία για την προετοιμασία αυτής της έκθεσης.

2. Μετά την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση τουλάχιστον ανά πενταετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη.

Άρθρο 32

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 33

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 34

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Υπόδειγμα άδειας διέλευσης για τη μεταγωγή των ατόμων που τελούν υπό προσωρινή προστασία

ΑΔΕΙΑ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

Αριθμός αναφοράς (*)

Εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 της οδηγίας ΕΚ αριθ. . . ./. . . της . . . σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρα δίκαιης κατανομής των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων.

Ισχύει αποκλειστικά για τη μεταγωγή από ..... (1) προς ..... (2) και το συγκεκριμένο άτομο οφείλει να παρουσιαστεί ..... (3) πριν από τις ..... (4)

Εκδόθηκε για .....

Όνομα: .....

Επώνυμο:.....

Τόπος και ημερομηνία γέννησης: .....

Ιθαγένεια: .....

Ημερομηνία έκδοσης: .....

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΦΡΑΓΙΔΑ Για τον Υπουργό Εσωτερικών .....

Ο κάτοχος της παρούσας άδειας διέλευσης προσδιορίστηκε από τις αρχές ..... (5) (6)

Το παρόν έγγραφο εκδίδεται αποκλειστικά κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 της οδηγίας ΕΚ αριθ. . . ./. . . της . . . και δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση έγγραφο εξομοιούμενο με ταξιδιωτικό έγγραφο που επιτρέπει τη διάβαση εξωτερικού συνόρου ή με έγγραφο που αποδεικνύει την ταυτότητα του ατόμου.

(*) Ο αριθμός αναφοράς χορηγείται από τη χώρα από την οποία πραγματοποιείται η μεταγωγή προς κάποιο κράτος μέλος.

(1) Κράτος μέλος από το οποίο πραγματοποιείται η μεταγωγή προς κάποιο άλλο κράτος μέλος.

(2) Κράτος μέλος προς το οποίο πραγματοποιείται η μεταγωγή.

(3) Τόπος όπου το άτομο οφείλει να παρουσιαστεί κατά την άφιξή του στο δεύτερο κράτος μέλος.

(4) Τελική προθεσμία κατά την οποία το άτομο οφείλει να παρουσιαστεί κατά την άφιξή του στο δεύτερο κράτος μέλος.

(5) Στη βάση των ακόλουθων ταξιδιωτικών εγγράφων ή ταυτότητας που παρουσιάστηκαν στις αρχές.

(6) Στη βάση άλλων εγγράφων εκτός του ταξιδιωτικού εγγράφου ή του εγγράφου ταυτότητας.